

Magistrale

OVERWEGINGEN

Komt u in uw praktijk uitspraken tegen die bloemrijk, vlammend, belerend, misschien wel tenenkrommend maar vooral geestig zijn? De redactie roept u op deze in te sturen. Het maakt niet uit waarover het gaat, als de lezer maar verrast wordt, zich afvraagt of het werkelijk klopt wat er staat en met een lach op het gezicht de rubriek uitleest. Deze inzendingen publiceren we, zodat anderen net als u plezier aan de uitspraken beleven. In het colofon vindt u het (e-mail)adres waar u uw vondst heen kunt sturen. Hier een magistrale overweging die maar liefst twee keer ingezonden is, door J.E. Brenner en J.M.E. Hamming. Lees en geniet!

PINOCCHIO, STORIA DI UN BURATTINO

Hof Leeuwarden, 21 april 2004, LJN-nummer: AO8128, Rolnr. 0200508:

‘13. Voorzover [appellant] in diens toelichting op grief IV heeft willen betogen dat het voor bedrog vereiste causale verband ontbreekt waar [geïntimeerde] een eigen onderzoeksplicht heeft geschonden hetgeen causaal is geweest voor het aangaan van de onderhavige overeenkomsten, geldt het volgende. Weliswaar vertoont het (beleggings)gedrag van [geïntimeerde] een zekere mate

van gelijkenis met dat van Pinokkio (uit: Le avventure di Pinocchio, storia di un burattino) die op advies van de Kat en de Vos zijn goudstukken op het Wonderveld zaaide in de door laatstgenoemden opgewekte (valse) verwachting dat daaruit een goudstukken voortbrengende wonderboom zou ontkiemen, waarna zijn goudstukken werden ontvreemd, doch zulks vormt geen aanleiding om te dezen ten voordele van [appellant] het voor bedrog vereiste causale verband tussen kunstgreep en rechtshandeling afwezig te achten. Immers, reeds in een noot onder HR 29-03-1935, NJ 1935, p. 1470 e.v. heeft Meijers ten aanzien van hetgeen bij bedrog geldt – waarbij het hof zich aansluit – als volgt omschreven: “Bij bedrog moet men niet vragen: zou een normaal mensch onder gelijke omstandigheden bedrogen zijn? Men moet den contractant nemen, zoals hij is en zoals hij zich gedragen heeft: (...) ondoordacht. Ware het anders, men zou een vrijbrief aan bedriegers geven om zich met grove, voor verstandige mensen gemakkelijk te doorziene leugens tot onnoozele en lichtgevoelige lieden te wenden (...). De onnoozele of onnadenkende, die er in loopt en daarna

protesteert, zou te hooren krijgen, waarover beklagt gij u; met normale voorzichtigheid hadt gij het leugenachtige van onze bewering kunnen ontdekken. (...) Een normaal mensch (...) mag een bedrieger evenzoo aan zijn woord houden, als hij dit een eerlijk man zou doen, de bedrieger kan nimmer als bevrijdende omstandigheid inroepen: gij kon toch wel merken, dat ik aan het bedriegen was”. Op voormelde gronden faalt het betoog van [appellant] dat niet het bedrog, doch het aan [geïntimeerde] toe te rekenen verrichten van ontoereikend (door [appellant] aangeduid met ‘erg knullig’) onderzoek, causaal moet worden geacht voor het verrichten van de onderwerpelijke rechtshandelingen.’

Donner: nader onderzoek no cure no pay niet nodig

Minister Donner van Justitie vindt het niet nodig om nader onderzoek te doen in landen die reeds een no cure no cure-systeem kennen. Dat blijkt uit het antwoord van de bewindsman op Kamervragen van de leden Weekers en Luchtenveld (beiden VVD).

De twee Kamerleden vroegen de minister of hij bereid is ‘door middel van deugdelijk onderzoek duidelijkheid te verschaffen over de veronderstelling dat in landen die het no cure no pay-systeem kennen, alleen kansrijke zaken worden aangenomen’. De bewindsman antwoordt daarop dat hij nader onderzoek niet nodig acht. ‘De veronderstelling dat in landen die het no pay no cure-systeem kennen alleen meer kansrijke zaken worden aangenomen is op zichzelf niet zo vreemd aangezien de

advocaat met no cure no pay nu eenmaal een financieel risico neemt. Ook de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid gaat daar in zijn rapport ‘De toekomst van de nationale rechtstaat’ van uit, door te stellen dat no cure no pay enkel interessant is voor de krenten uit de pap, waarvoor betrokkenen als gevolg van kredietrestricties niet zelf in het geweer kunnen komen,’ aldus Donner.

De Minister van Justitie voegt daar aan toe dat bovenstaande redenering ‘zeker niet de enige omstandigheid’ is die aan zijn overtuiging heeft bijgedragen dat de wijzigingsverordening in strijd is met het algemeen belang. Welke andere omstandigheden een rol hebben gespeeld, wordt uit de beantwoording niet duidelijk.

Tot een heroverweging van zijn voornemen tot

vernietiging zal het in elk geval niet komen, stelt Donner, en hij is ook niet bereid om aan te geven onder welke voorwaarden hij bereid is no cure no pay wél toe te staan. ‘Het verordeningsrecht berust bij de Nederlandse Orde van Advocaten. Het is niet aan de Minister van Justitie om omstandigheden aan te geven waaronder een wijziging van het in de geldende verordening op de praktijkuitoefening opgenomen verbod van no cure no pay niet in strijd met het algemeen belang zou kunnen zijn.’

De verdere procedure is nu dat de Orde in een hoorzitting haar bezwaren tegen het voorstellen van de minister mag toelichten. Daarna wordt het conceptbesluit tot vernietiging voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Bij die gelegenheid zal Donner een en ander ‘nog nader toelichten’.

(LW)